

beskæftige sig med Maling med Blyhvidt, nemlig Arbejdere under 18 Aar og Kvinder — jeg ved ikke, om Blyhvidt særlig angriber Kvinders Konstitution. Forslaget fastsætter en Undtagelse med Hensyn til Lærlinge, som skal beskæftige sig med dette Farvestof under deres Uddannelse. Saa kommer vi til det praktiske Forhold, at paa den samme Arbejdsplads maa den ældre Lærling, der maaske er mellem 17 og 18 Aar, og Kvinder ikke beskæftige sig med dette farlige Stof eller foregivne farlige Stof, hvorimod den unge Lærling paa 14—16 Aar, hvis hele Arbejde gaar ud paa at uddanne ham i hans Fag, nok maa anvende det. Det forekommer mig, at hvis Bestemmelserne i en Lov fører til saadanne Konsekvenser, er det en Lovgivning, som vi ikke bør fremme.

Derfor vilde jeg have anset det for rigtigst, at dette Forslag havde faaet Lov at bero. Men vi for vort Vedkommende vil være villige til at deltage i en Udvalgsbehandling, der formentlig vil føre til det Resultat, som den foregaaende ærede Taler ønskede, den skulde føre til, nemlig at der ikke bliver ret mange Linier tilbage af dette Forslag, og at man maaske kommer til et mere praktisk Resultat. Men saa er det ogsaa muligt, at vi ikke vil være i Stand til at ratificere denne Konvention, hvad jeg heller ikke vilde anse for nogen særlig stor Ulykke. Vi er, som sagt, villige til at deltage i en Udvalgsbehandling, men som Forslaget foreligger, bør det ikke fremmes, og det vil sikkert vise sig, at derom er alle Rigsdagens fire Partier enige.

Johannes Lou: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var i Gaar inde paa en Kritik af den Maade, hvorpaa det foregaaende Ministerium havde behandlet de forskellige Forslag angaaende Konventioner, og kom ogsaa ind paa den Behandling, Ministeriet havde givet Forslaget om Konvention angaaende Blyhvidt. Det ærede Medlem mente, at naar man fra det internationale Bureau fik et Forslag, som var vedtaget der, maatte det være Regeringens Pligt blot at fremsætte det uden grundigt at undersøge det. En saadan Autoritetstro mener jeg maa være ny og i Uoverensstemmelse med radikal Aand. Med Hensyn til det ærede Medlems Omtale af det tidligere Ministeriums Forhold overfor dette Forslag, som trængte til en nøje Undersøgelse, skal jeg sige, at Ministeriet efter min Mening ikke kunde optræde anderledes, end det optraadte. Det drejer sig jo her om et Forslag, der vil gribe ind i 3 000 Malermestres Erhvervsforhold, og til de 3 000

Malermestre hører 6 000 Malersvende og 800 Lærlinge, hvilke sidste for en væsentlig Del opdrages ude i Landdistrikterne. Hvad enten det er en stor eller lille Gruppe af Medborgere, hvis Erhvervsforhold gøres til Genstand for Lovgivning, er det nødvendigt at undersøge Forholdene saa nøje som muligt.

Ved Behandlingen af disse Konventionsforslag har man gentagne Gange omtalt de sociale Synspunkter, som er ledende for de forskellige Tidsaldres Syn paa social Lovgivning; men særlig med Hensyn til det moralske Synspunkt, der Gang paa Gang er lagt til Grund for alle disse Konventioner, forekommer det mig, at det skarpt maa understreges, at den Stat, som førte an i hele denne store sociale Manøvre med Hensyn til at skabe disse internationale Arbejdskonferencer, de Forenede Stater, ogsaa har været den første til at bryde ud fra alt Samarbejde paa disse Konferencer. Den højtærede Socialminister udtrykte sig saaledes, at den sociale Forstaaelse bevæger sig i Bølgegang, og han mente, at vi var nede i en Bølgedal. Ja, jeg kan sige med Shakespeare, at Begejstringens Morgenrøde ofte blegner i det kolde, gustne Overlæg. Det er maaske det samme paa en anden Maade. Vi ved, hvorledes Begejstringens Bølge rasede stærkt indenfor alle Nationer i de tre, fire Aar, i hvilke alle disse Forslag til Konventioner fremkom. Men jeg mener, at det kolde, gustne Overlæg er nødvendigt for enhver Realitetsbehandling af saadanne Forslag, der er fremkommet under Begejstringens Morgenrøde.

Naar man ser paa, hvilke Stater der har billiget disse Konventioner, tror jeg, at enhver dansk Arbejder maa erkende, at de Lande, der hidtil har ratificeret disse forskellige Konventioner, er ikke netop de Lande, der i væsentlig Grad har de af ham ønskede Arbejdsforhold. Og lykkeligvis skal vore Arbejdsforhold i Danmark ikke hvile paa internationale Overenskomster, men det store nationale, sociale Arbejde, som ogsaa vi fra konservativ Side anerkender, og hvorunder selvfølgelig ogsaa hører Bestræbelserne for at skabe bedre og bedre Arbejdsvilkaar i vort Land.

Og naar der nu tales om at skabe bedre Arbejdsvilkaar, og naar den højtærede Socialminister Gang paa Gang taler om humane Arbejdsvilkaar, vil jeg dertil sige, at humane Arbejdsvilkaar, som ikke kommer til at betyde nogen økonomisk Gevinst for Samfundet, har ingen Realitet bag sig. Naar jeg siger, at de skal have en økono-